

mod Alverdens Dumping og anden Konkurrence, og saa længe alle vore Naboer omgærdet sig med høje Toldmure, saa det er umuligt at gøre Gengæld. At vi er ringere stillet nu og trængt længere tilbage, ses af vor stadig vigende Beskæftigelsesgrad og de hyppige Tilfælde af helt stilleliggende Fabrikker samt af Importen, der — trods Tidernes Ugunst — er særdeles levende.

Vi er ringere stillet nu end i Efteraaret 1924, fordi vi ikke blot selv har maattet forhøje Lønnen med 3—4 pCt., men Kronens Stigning har samtidig i høj Grad — vel ikke under 25 pCt. — forrykket Forholdet mellem vor og Udlandets Arbejds løn. Fremmede Eksportvarer er faktisk blevet 25 pCt. billigere, end danske tilsvarende Varer var, før Kronen steg, og selv om den danske Industri faar ny Raastoffer tilsvarende billigere, kan den ikke sætte sine Priser ned med 25 pCt. paa Grund af Misforholdet med Arbejds lønnen og det høje Niveau for de øvrige faste Udgifter, bl. a. den endnu i Forhold til andre Lande meget høje Diskonto.

Eksempelvis skal nævnes, at et Land som Estland, der ejer Europas største Textilfabrik, og hvis Møntenhed — den estniske Mark — er lig 2 danske Øre, og hvis Arbejds løn forholder sig til den danske som 1 til 5, har siden 1922 forøget sin Eksport til Danmark med ca. 300 Mill. estniske Mark (= ca. 6 Mill. danske Kroner) og Hovedparten af disse Varer skal være Textilvarer.

Der opstilles følgende Tal:

	1922	1924
Eksport fra Danmark til Estland	197 Mill. M.	214 Mill. M.
— - Estland til Danmark	204 — -	504 — -

Samtidig erfarer vi fra et andet Land, som mere og mere konkurrerer med Danmark, gennem en Brochure, der er udgivet i Anledning af den nylig afholdte Prøvemesse i Reichenberg i Bøhmen, at Czekoslovakiet eksporterer aarlig for 17,02 Millarder Kc., hvilket til en Kurs af 12 Øre, svarer til ca. 2 Millarder danske Kroner. Der anføres: »heraf tilkommer Textilindustrien den første Plads i Eksportene«. Arbejds lønnen forholder sig her i Forhold til den danske som 1 til 3.

Dersom Staten ikke ved beskyttende Toldforanstaltninger vil værne Textilindustrien, vil denne uvægerligt glide ud i deciderede Krisetilstande. Selv om kun en foreløbig Krisetold skulde kunne gennemføres, vil en saadan ikke være uden Betydning og muligvis kunne hjælpe til at bære over de herskende abnorme Forhold. Og skal den privilegerede Stilling, som de danske Arbejdere i økonomisk og social Henseende indtager i Sammenligning med Arbejderne i de fleste andre Lande, i Længden kunne opretholdes, vil man efter vor Mening ikke kunne komme uden om fra Statens Side at skaffe Industrien det Værn, som er nødvendigt for at afbøde den af Krigens Eftervirkninger skabte urimelige Konkurrence udefra, hvilken lignende Foranstaltning jo forlængst er blevet truffet i næsten alle andre Stater.

Den Depression, som i Øjeblikket er til Stede i vort Fag, er i hvert Fald saa stor, at selv om vi som Endemaal ønsker Kronen i Pari for at fremskaffe stabile Forhold, saa maa vi dog, naar der spørges om Valutapolitikens Fastlægning, indtil ovennævnte Maal er naaet, tilraade, at der gaas frem med Varsomhed, da det er at befrygte, at et yderligere brat Prisfald let kunde blive skæbnesvangert for adskillige Virksomheder.

Allerærbødigst
for Textilfabrikantforeningen:

Holger Sebbelov.